

GJENOPPRETTEREN

Bakgrunnsstoff *1 Mos 1; Jer 17,9; Joh 15,13; Rom 1,21; 5,10-19; 1 Kor 13,4-7; Tit 1,15; 2 Pet 1,2-8.*

Minnevers «Og jeg er viss på at han som begynte en god gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag» (Fil 1,6).

Oversikt over ukens lekse Et av alle kristnes store håp er håpet om evig liv. Hva er vel meningen uten det? Vi lever, vi dør, vi råtner i bakken ved siden av dyrene? Nei, det skal ikke ende slik. Vi har håp om evig liv, men ikke en fortsettelse av livet i vår verden slik vi kjenner det. Vær så snill! Vårt korte opphold her er vanskelig nok; tenk om det skulle vare evig?

Nei, vi har fått dette herlige løftet: «Men vi ser fram til det han har lovt: en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor» (2 Pet 3,13). Evig liv er ikke evig liv her i vår syndige verden, men i en ny der hverken synd, død eller syndere skal være, men «rettferdighet».

Gud har helt fra først av arbeidet mot dette målet, målet om en ny himmel og en ny jord der rettferdighet bor. Og det er her frelsesplanen blir så viktig, for frelsesplanen er Guds måte å få oss forflyttet til denne nye jorden på. Det er derfor frelsen også

omfatter gjenopprettelsen. Gud forbereder oss på den nye himmel og den nye jord og den rettferdighet som skal bo der.

Denne uken skal vi se på hva Den Hellige Ånd gjør for å gjøre oss rede for vårt nye hjem.

SØNDAG

Skapt i Guds bilde (1 Mos 1)

Selv den mest overfladiske gjennomlesning av skapelsesberetningen i 1. Mosebok viser at vi ikke er noen tilfeldighet. Vi er ikke her fordi blinde, tankeløse krefter tok tiden til hjelp og så tilfeldigvis kom til å resultere i en verden fylt av mennesker. Nei, vi er her fordi Gud med fullt overlegg satte oss her. Vers for vers skildrer 1. Mosebok 1 hvordan Gud utførte skapelsen. Det fantes med andre ord en klar plan for vår tilværelse. Ingenting ble overlatt til tilfeldighetene. Dette står i skarp kontrast til evolusjonsteorien, som hevder at det er en ren tilfeldighet at vi er her, at det ikke fantes noen plan, ikke hverken mål eller mening med oss. Vi er en kosmisk tilfeldighet, det er alt. Det er vanskelig å forestille seg noen oppfatning som er mer i strid med Bibelens lære om skapelsen enn evolusjonsteorien. Ikke rart Satan jobber så hardt for å fremme den.

1 Mos 1,26.27 sier at Gud skapte mann og kvinne i sitt eget bilde. Hva betyr det å være skapt i Guds bilde? Hvordan hjelper 1 Joh 4,8 oss med svaret på dette spørsmålet?

Uansett hva Guds bilde er, så må det innebære evnen til å elske. Hva ellers skulle det bety å være skapt i Guds bilde, han som selv «er kjærlighet»? Evnen til å elske skiller oss fra resten av det som ble skapt i 1. Mosebok 1. Månen, gresset, havet, selv dyrene - ingen av dem ble skapt i Guds bilde - og de har ikke evnen til å elske slik som mennesker. Den evnen vi har til å elske, har uten tvil gjort oss forskjellige fra resten av det som ble skapt i 1. Mosebok.

Til ettertanke Bruk din egen erfaring og det Bibelen lærer (se Joh 15,13, I Kor 13,4-7; I Joh 4,10) og forklar hva du mener kjærlighet er. Hva sier svaret ditt deg om hvordan Adam og Eva må ha vært like etter at de ble skapt? Hva kan ditt svar lære deg om hvordan livet på jorden var ment å skulle være? Vær forberedt på å dele svaret ditt med bibelgruppen.

MANDAG**Kjærligheten og syndefallet**

Les I Mos 3,1-6. Hva måtte Adam og Eva ha for å kunne falle i synd?

I går så vi at vi ble skapt i Guds bilde, og det må i det minste bety at vi fikk evnen til å elske. Men hvis kjærligheten skal kunne være kjærlighet, må den være fri; Gud kan ikke tvinge sine skapninger til å elske seg, eller hverandre, for den saks skyld. Kjærligheten kan ikke tvinges frem. Fordi vi fikk evnen til å elske, fikk vi også en fri vilje. Syndefallet er et mektig eksempel på hva som skjer når skapninger med fri vilje velger galt.

Vi, som lever tusenvis av år etter Edens hage, har også en fri vilje. Men vår situasjon er langt verre enn Adam og Evas var før syndefallet. De var fullkomne skapninger og levde i Guds herlighets klare lys, og deres natur var ennå ikke fordervet eller syndig. Men vi er falne skapninger med en fordervt og syndig natur, og vi er gjennomsyret av urettferdighet. Det er én ting å ha en fri vilje når man er fullkommen, noe ganske annet å ha den samme frie viljen når man er fordervt. Hva er mest skremmende: en vennlig, mild og kjærlig person med våpen, eller et grusomt, ondsinnet og hatsk menneske med det samme våpenet?

Hvilket bilde tegner de følgende tekstene av det uomvendte menneskehjertet? Jer 17,9; Rom 1,21; 5,12; Ef 2,3; Tit 1,15.

Bibelen taler klart om menneskets falne natur. Den er virkelig ille, og hvis den fikk fritt spillerom, ville den føre til menneskehetens undergang. Man trenger bare å ta en titt på vår verden, så ser man overalt hva vår falne natur har utrettet: krig, terror, rusmisbruk, utnyttelse, prostitusjon, kriminalitet og så videre og så videre. Det er bare takket være Guds nåde at vi ikke har ødelagt oss selv. Med tiden ville vi nok klare det.

Til ettertanke **Hva ser du rundt deg hver dag som vitner om menneskets falne natur? Hva kan svaret lære oss om akkurat hvor ille det ville vært om forholdene forble uløst?**

TIRSDAG

En ny sjanse

På søndag og mandag så vi først på menneskets skapelse og så på syndefallet. Det så mørkt ut for oss falne skapninger. Adam og Evas oppførsel etter syndefallet var en fullkommen gjenspeiling av menneskets situasjon: fryktsomme, fremmede for Gud og hverandre, skyldbetyngt og skamfulle. Med barna ble mord føyd til listen over menneskenes ondskap (1 Mos 4,8), og det gikk ikke lang tid før «alle tanker som rørte seg i deres hjerter, var onde dagen lang» (1 Mos 6,5).

Vi vet selvsagt at Gud ikke overlot menneskeheten til å lide syndens fulle og endelige konsekvenser. Herren laget frelsesplanen for å redde oss fra den evige ødeleggelsen som ellers ville ha blitt vår skjebne. Jesus kom og ble fristet på de samme punkter som Adam, men der Adam falt, der seiret Jesus - og på grunn av det Jesus utrettet fikk hele verden en sjanse til. Ved troen på Jesus kan enhver ha løfte om evig liv, løftet om at alt som ble tapt på grunn av synden, skal bli gjenopprettet.

Les Rom 5,10-19. Hva er kjernen i budskapet? Merk deg de skarpe kontrastene. Hva førte til død, og hva fører til liv?

Jesus kom, og på grunn av alt det han utrettet i sitt syndfrie liv og sin forsoningsdød fikk menneskeheten en ny sjanse. Slik sett er hele menneskeheten forsonet med Gud. Dette betyr ikke at alle automatisk blir frelst eller rettferdiggjort, men det betyr at alle har fått en ny sjanse. Den skjebnen vi skulle fått del i på grunn av Adam, er blitt avverget på grunn av Jesus.

«Gud ord lærer at vi ikke tilhører oss selv, at vi er kjøpt med en pris. Det har kostet uendelig mye å gi oss et bedre utgangspunkt, et sted der vi kan vinne frihet fra det syndens slaveri som fallet i Edens hage førte til. Adams synd kastet menneskeheten ut i håpløshet og elendighet, men Guds Sønnns offer har gitt oss en ny sjanse. I frelsesplanen finner vi en utvei for alle som vil benytte seg av den.» —*Christian Temperance and Bible Hygiene*, side 15.

Til ettertanke Tenk over hva det innebærer å få «en ny sjanse». Har noen gitt deg en ny sjanse noen gang? Hva lærte du av den erfaringen som kan hjelpe deg til verdsette det du nå har fått på grunn av korset?

ONSDAG

Gjenopprettelsen

I går så vi at det er håp, selv om vår situasjon ser fortvilet ut: i Jesus Kristus har vi fått et stort håp, for han har åpnet veien så vi alle kan vende tilbake til det vi ville ha vært før syndefallet.

Op prosessen begynner nå. Evangeliet er ikke bare frelse; det er ikke bare en endring i vår juridiske status overfor Gud. Evangeliet er også gjenopprettelse. Vi ble opprinnelig skapt i Guds bilde, og frelsesplanen er den prosessen som skal føre oss tilbake til den tilstanden. Dette er ikke bare noe som skal skje ved Jesu annet komme: det er en prosess som begynner nå. Den Hellige Ånd virker i oss for å gjenopprette det som gikk tapt ved synden.

Les 2 Pet 1,2-8. Hvordan kan disse versene, især den delen der Peter taler om å «få del i guddommelig natur», hjelpe oss å for-

**stå det gjenopprettelsesverket som skjer med oss akkurat nå?
Hvordan forholder disse versene seg til 1 Mos 1,26.27?**

Gud forvandler falne mennesker til sitt bilde ved å omforme deres vilje, sinn og lengsler: det er dette Den Hellige Ånd gjør med vår karakter. Vi blir forvandlet når vi får del i guddommelig natur. «Og alle ser vi med utildekket ansikt Herrens herlighet som i et speil og blir forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd» (2 Kor 3,18). Og dette bildet er selvsagt Guds bilde, som vi ser aller klarest i Jesus, han som var «bildet av hans [Guds] vesen». Men siden Jesus ikke lenger er fysisk til stede, er Den Hellige Ånd her og åpenbarer for oss de sannhetene som kan forvandle vårt liv. Denne gjenopprettelsen blir ikke avsluttet før den nye himmel og den nye jord er opprettet. Til den tid arbeider Gud i oss og gjør oss skikket til en ny tilværelse som Jesus har åpnet veien til.

Til ettertanke **Prøv å forestille deg hvordan ditt liv ville vært om du mer og mer gjenspeilte Jesu karakter. Hva ville skje straks, især i ditt forhold til andre, hvis du begynte å gjenspeile hans karakter?**

TORSDAG

Gjenopprettelsen (fortsatt)

Noter nøkkeltanken i hver tekst og spør deg selv: I hvor stor grad opplever jeg de løftene som er gitt i hver av tekstene?

Rom 5,1 _____

2 Kor 5,17 _____

Ef 4,24 _____

Fil 2,12,13 _____

1 Pet 5,10 _____

Kristenlivet er en vei mot fullkommenhet, (Rom 12,2; Jak 1,4), et ord som i Det nye testamente kommer med forestillingen om det «hele», «fullvoksne» eller «modne». Vi skal være fullkomne i vår begrensede og falne sfære slik Gud er det i sin ubegrensede og absolutte sfære (Matt 5,48).

Uten Jesus kan vi selvsagt ikke nå noen form for «fullkommenhet». Nei, det er Jesus som «er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning» (1 Kor 1,30). I Kristus utgjør disse kvalitetene vår «fullkommenhet» fremfor Gud. Han har en gang for alle fullført vår helliggjørelse og forløsning. Vi er allerede nå fullkomne i ham (Kol 2,10). Nå er det Den Hellige Ånds oppgave å ta disse «fullkomne» produktene og ta det Jesus har gjort for oss og sette det ut i vårt liv. Vår vekst, vår karakterutvikling og vår gjenoppbyggelse til Guds bilde blir et levende uttrykk for hva det betyr å «bli fylt av hele Guds fylde» (Ef 3,19). I Kristus realiserer Den Hellige Ånd i oss det Jesus har gjort for oss. Ingen kan være kristen uten at begge disse sidene ved frelsen ligger til grunn for deres nye liv i Kristus.

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 1, side 22-24 (PP:44, 45); *Veien til Kristus*, «Overgivelse», side 53-55 (SC:47, 48); *Veiledning for menigheten*, bind 3, side 228-230 (9T:21–23); *Ord som lever*, «En såmann gikk ut for å så» og «Først strå, så aks», side 14-38 (COL:33-69); side 99-101 (COL:161–163); *The SDA Bible Commentary*, bind 6, side 1097, 1098.

«I gjenløsningens verk finnes det ingen tvang. Ingen ytre makt blir brukt. Under Guds Ånds innflytelse overlates det til mennesket selv fritt å velge hvem det vil tjene. I den forandringen

som foregår når et menneske overgir seg til Jesus, finnes den høyeste grad av frihet. Det er menneskets egen handling å avvise synd. Det er sant at vi ikke selv har noen kraft til å frigjøre oss fra Satans herredømme. Men når vi ønsker å bli frigjort fra synden, og i vår store nød roper etter en kraft som er over og utenfor oss selv, blir sjelskreftene gjennomtrengt av Den Hellige Ånds kraft, og vi vil adlyde Guds vilje.» —*Alfa og Omega*, bind 5, side 29 (DA:466).

«De som er født til et nytt liv ved Den Hellige Ånd, har fått del i guddommelig natur, og de vil i levesett og vaner vise at de har et forhold til Jesus Kristus.» -*The SDA Bible Commentary*, bind 6, side 1101.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Se over svarene deres på søndagens siste spørsmål. Men først skriver hver enkelt sin egen definisjon av kjærlighet på et kort og leser det høyt før samtalen begynner.**
- 2. Les opp det andre av Ellen Whites sitater ovenfor. Hvordan bidrar denne tanken til vår forståelse av det nære forholdet mellom tro og gjerninger i den kristnes liv?**
- 3. Snakk sammen om tanken om «en ny sjanse». Kjenner dere noen som trenger en ny sjanse? I så fall kunne dere kanskje prøve å oppsøke dette mennesket og la det få vite at det har fått en ny sjanse, ikke bare med dere, men viktigst av alt, med Gud?**